

Lời Tựa:

Tác phẩm Cuộc Đại Tạo của Thầy Hồng Quang, một vị tu Tiên đắc đạo tại Nam Việt vào cuối thế kỷ 20, được viết vào năm Canh Tuất 1970, tiết lộ thiên cơ về chuyện xây dựng lại đời Thượng Ngươn (từ 2012 trở đi) trên trái đất này nói chung và đất nước Việt Nam nói riêng. Điều đặc biệt là Thầy Hồng Quang là một trong những quản lý của gánh hát Đại Phong Thần cho Hội Long Vân (2012s) kỳ ba này và Hội Long Hoa trong tương lai. Vì thế nhiều chi tiết liên quan đến sự thay đổi hình thể cũng như đời sống của nước Việt Nam trong tương lai được tiết lộ tại đây. Ngoài ra Thầy còn khuyên chúng ta phải tu hành cách nào cho đúng để tránh sai lạc. Nay đã sắp đến Hội Long Vân, 2012s, các bạn có thể chiêm nghiệm sự chính xác của Sấm này trong 40 năm qua và để chuẩn bị cho chu kỳ Thượng Ngươn sắp đến.

Chúng tôi có duyên tiếp xúc với Thầy Hồng Quang trong điển giới. Được biết là Thầy nay rất là bận rộn công việc cho kỳ 2012s (Long Vĩ Xà Đầu) này và thầy cũng làm việc trong ban lãnh đạo Bạch-Y-Huỳnh-Đệ (BYHĐ). Sau đây chúng tôi xin đăng bài nhắn nhủ bá tánh của Thầy Hồng Quang xuống điển ngày 09/11/08 lúc 8:11AM.

Hồng mình nay cũng phải trình
Quang mình chánh đại thiên đình gấn
ghi
Lắm lúc ngài cũng phải bi
Chuyện gì cũng phải ban ghi bởi trời

Nay ngài nhắn nhủ vài lời
Nguyện cho bá tánh qua đời long hoa
Cứu người như thể cứu ta
Đời nay mật kiếp thăng hoa ân trời

Vài lời nhắn nhủ ở đời
Lo tu lo sửa ta mời về ngôi

Người tu thì được lên ngôi
Không tu thì chịu lời thôi tại trần

Thiên đường lắm lúc cũng cần
Người tu hiểu nghĩa ân cần dựng xây
Thấy chuyện chết chóc ra tay
Ta đâu có chịu bó tay ngồi chờ

Lắm lúc ta chịu thân thơ
Ngọc Hoàng giáng chỉ ban cơ kỳ này
Lắm lúc ta cũng bị đày
Làm bao công việc ăn mày chẳng chê

Ta đâu tự đắc mà mê
Làm xong công việc hương quê ta về
Quê xưa nay lại trở về
Việt Nam đất nước hương quê phật đà.

Kính bái: BS

Kính Bút
Viễn Lưu, Aug/05/09 D.L.

Hồng Quang, 1970
Cuộc Đại Tạo
Tiết Lộ Huyền Bí về:

- **Ngày Tận Thế**
  - **Cơ Cứu Thế**
  - **Tương Lai Việt Nam**
-

Mấy lời nhiệm nhứt tỏ ra đây
Nhắc nhở linh căn với sĩ tài
Đất mẹ hiếu trung gìn chí khí
Quê cha tiết nghĩa giữ lòng ngay

Máu đào hoen ố dòng thanh sử
Xương trắng như danh nước Việt
này
Ố hỡi hiền nhân đừng lạc nẻo
Vườn hồng nhứt nguyệt hội Rồng
Mây

HÁT ĐẠI PHONG THẦN

Sẵn tuồng còn đợi thời gian
Nước Miên khởi loạn vén màn hát
luôn
Hát tuồng tạo địa lập thiên
Hát toàn đảo kếp Khùng Điền đóng
trò

Hát cho mù quáng đến coi
Hát cho người điếc đến nghe biết tài
Hát cho câm ngọng họa bài
Hát cho vang động khắp toàn Đông
Dương

Hát cho Châu Á rung rinh
Hát cho thế giới mười phương hải
hùng
Hát cho thiên địa náo nùng
Hát cho trời phật bất hòa cùng nhau

Hát cho Tà Đạo ra oai
Hát cho Ma Quỷ trở tài nhiều
nhương
Hát cho đảo lộn cang thường

Hát cho bạo lực cường quyền bạo lên
Hát cho khoa học chế thêm
Hát cho thế giới hạch tâm tràn đầy
Hát cho cường quốc phơi thầy
Hát cho Nam Hồn làm thầy thế gian

Hát cho thánh chúa oai danh
Hát cho lương lẽ minh quân tương
phùng
Hát cho thế giới đại đồng
Hát cho nhân loại sống trong thái
hòa

Hát cho đến lúc chiều tà
Hát cho núi lở biển trào lửa thiêu
Hát cho mặt đất ngửa nghiêng
Hát cho sụp đổ tiêu điều ngổ ngang

Hát cho ba tiếng sấm vang
Hát cho thâu hết âm dương ngũ hành
Hát cho thất nhựt bàng hoàng
Hát cho hết bầy rồi còn một thôi

Hát cho trời đất đổi ngôi
Hát cho hết bản Phong Thần thời nay
Hát cho đến hội Long Hoa
Hát cho Tiên Phật lia ngôi xuống
trần

Hát cho Thần Thánh đến gần
Hát cho tới mãn tán tuồng Hạ Ngươn
Hát cho lập lại Thượng Ngươn
Thì dẹp gánh hát hết khùng hết điên

Điên là điên phật điên tiên
Thế gian đừng có khinh Điền mà làm

Tháng Tư, Năm Canh Tuất 1970

TU THÂN

Ráng học cho thông một chữ Không
Con đường Tiên Phật mới còn mong
Nếu dùng kinh sách tầm chân lý
Bao kiếp tu hành vẫn chẳng xong

Chẳng xong vì chấp nẻo âm thanh
Sắc tướng dựng lên vọng hữu hình
Tâm phật không rành rành phật gỡ
Bỏ chân tâm giả lạc huyền linh

Huyền linh tà giáo của ma vương
Màn lưới trương ra khắp ngõ đường
Mê hoặc những người tu nhẹ dạ
Thiên đường lạc lối gặp diêm vương

Diêm cảnh âm u lắm khách thăm
Niết bàn sáng sửa ít ai tầm
Chữ Tu là Sửa mà không Sửa
Chỉ nói ngoài môi chẳng biết hành

Có hành cũng chẳng trúng vào đầu
Bí pháp thất truyền đã bấy lâu
Thiền định bề ngoài ngồi giống phật
Tâm trong tán loạn dễ gì sâu

Có râu sáu giặc, được năm ba
Cái ý vô hình khó kiếm ra
Chúa tể lục căn còn tự tại
Tung hoành động mãi loạn tâm ta

Tâm ta, tâm phật khác đâu mà
Một gốc, một tông, xuống Ái Hà
Mê, Giác chẳng đồng nên cách biệt
Ngộ rồi mới rõ Phật là Ta

Ta linh để giúp cõi Ta Bà
Mạt pháp kỳ ba khổ lắm đa
Phước ít tội nhiều đâu thoát khỏi
Đạo mâu độ chúng khỏi tay Ma

Ma Vương, Đại Quỷ, hiện hoành hành
Lập đảng chia phe hại chúng sanh
Lấy chánh trị tà, trừ bá đạo
Phật, Tiên xuất thế tạo thanh bình

Thanh bình trở lại lập đời tân
Thống nhất sơn hà chính Á, Âu
Nước Việt oai danh dài vũ trụ
Con Hồng, cháu Lạc đứng hàng đầu

Hàng đầu dẫn dắt cõi hậu thiên
Đem lại vui tươi khắp các miền
Ở hơi sĩ nhân mau lập đức
Đem tài cứu thế khỏi ưu phiền

Tháng năm, năm Canh Tuất 1970

ĐÀI VINH QUANG

Muốn hòa trước phải hòa mình
Muốn bình trước phải biết bình thân
tâm
Nói gương Khương, Khổng ngàn
năm
Tu thân ắt dật không ham việc đời

Đợi cho đúng lúc đúng giờ
Thiên thời, địa lợi, nhân hòa mới ra
Ba lần Lưu đến thảo luận
Ba lần Châu đến rừng sâu hái vôi

Đem tài bình trị giúp đời
Đó là nhắc chuyện của thời xa xưa
Bây giờ thế kỷ hai mươi
Đúng kỳ mạt pháp tuần hoàn đổi
thay

Phải người thật có chân tài
Cùng là chân mạng Liên Đài chọn ra
Chớ đâu là bọn thầy lay
Mang râu đội mũ khoe ngoài đầu
môi

Ngây ngô lợi dụng cơ mưu
Bớt thêm vá vúi xử theo ý mình
Hay là xử dụng huyền linh
Mê hoặc dân chúng theo mình cho
đông

Buôn thần bán thánh lên đồng
Xây cơ chuyển bút xưng là phật tiên
Tranh nhau xây cát chùa chiền
Tạo hình tượng cốt tởn tiền bá gia

Tưởng rằng cốt lớn chùa cao
Thờ Trời, thờ Phật, nào ngờ thờ Ma
Tham cầu danh lợi tâm tà

Dắt diu bá tánh đi xa đường lành

Không cần cạo tóc ở chùa
Sửa xong tâm tánh tại gia vẫn thành
Tu gì chém giết đấu tranh
Giành chùa giành chúng chẳng giành
thiện tâm

Chán chê sư vải đạo màu
Bán trời bán phật bán luôn chùa
chiền
Làm cho hoen ó cửa thiền
Tranh nhau cho lấm chết nhiều
người ơi

Thời kỳ tận diệt đến nơi
Sao không tỉnh mộng ở ăn cho lành
Tìm đâu cho được đất linh
Tránh cơn nước lửa thiêu mình ra tro

Thế cờ nay đã bí rồi
Ngao cò tranh mãi được lời ngư ông
Phong thần dựng bảng lập xong
Đố ai thoát khỏi hóa công kỳ này

Cõi trên cõi dưới rõ bày
Rừng hoang múa gậy tự gài mình vô
Đừng khoe mình có Nam Mô
Mô danh mô lợi nào mô phật trời

Đến khi gặp nạn tới rồi
Cho rằng Trời Phật Thánh Thần
chẳng linh
Tâm lành thì gặp điều lành
Tâm tà mà muốn gặp lành đừng mơ

Mấy ai rõ đặng thiên cơ
Biết chẳng chỉ biết sơ sơ bề ngoài
Vọng tâm võ ngực khoe tài
Phát cờ đánh trống hát bài biệt ly

Việt Nam là một trường thi
Liệt cường văn võ đến ghi, bảng thân
Cơ mầu hé mở lần lần
Chân nhân ra mặt góp phần chấm thi

Hùm beo, gấu ó, ra uy
Đều trượt vỏ chuối xách dù về không
Để cho con cháu Tiên Rồng
Ra tay kiến tạo đại đồng thế gian

Lọc lừa ba cõi dưới trên
Chỉ người hiền đức tuổi tên mới còn
E rằng thế sự luân voi
Mùa thu, tám chín, cuộc đời đảo điên

Chó tru ma quỷ ra biên
Không lo trừ ếm nó quay trở về
Heo nuôi tròn mập bề xề
Biết rằng đến lúc chủ nhà có ăn

Chuột kêu chút chít lảng xãng
Là điềm có khách gần xa đến mời
Thiện nhân biết mạng biết trời
Sao đi xin xỏ thỉnh cầu làm chi

Đợi cho đến lúc bí cờ
Ở đâu họ cũng kiếm vờ thỉnh ra
Thời nay của bọn quỷ ma
Xuất không đúng lúc ai mà dùng ta

Việt Nam sẵn đủ Thánh tài
Đắp nền xây móng dựng đài Vinh
Quang.

Tháng sáu năm Canh Tuất 1970

AI SẼ THẮNG

Cơ tạo hóa tuần hoàn chuyển biến
Lý âm dương diễn tiến khắp nơi
Vật người chung luật đầy vơi
Mất còn, sống chết, luân hồi hóa
sanh

Để lập lại công trình kiến trúc
Hạ Ngươn này đến lúc an bày
Phật Trời Tiên Thánh ra tài
Thượng, Trung, Hạ cõi đổi thay lọc
lừa

Ngày phán xét chẳng thừa chẳng
thiếu

Hội Long Hoa định liệu vị ngôi
Ai ai cũng có số rồi
Khó mà lọt được lưới trời mênh
mông

Hỡi sanh chúng chim lồng cá chậu
Kỳ ba này rút đậu mới tường
Làm sao thoát cảnh vô thường
Phong Thần đại hội diễn tuồng đặng
xem

Tham vật chất càng thêm mê muội
Quên mất đường trở lại quê xưa
Bao nhiêu tội lỗi chẳng chừa
Bao nhiêu tội lỗi chẳng vừa lòng
tham

Các tôn giáo là đảng hướng thiện
Ít có ai tự nguyện bước vào
Nhiều người mượn đó làm đà
Tiến thân lập nghiệp chớ nào tu tâm

Bị ảnh hưởng thời gian chi phối
Lại bọn tà phá rối lâu đời
Cho nên chánh pháp lu mờ
Bí truyền vi diệu bây giờ còn đâu

Bày sắc tướng hữu hình mê hoặc
Dụng âm thanh hương lạc niềm tin
Vô thân thừa thế phát sinh
Hữu Vô đối chọi điều linh muôn loài

Bên nào cũng đủ bài đủ lý
Rồi chống kình chém giết lẫn nhau
Gây nên thảm cảnh máu đào
Đẩy đưa nhân loại đến ngày diệt
vong

Đó cũng bởi tới vòng chuyển biến
Hết cực âm mới tới sanh dương
Cho nên bạo lực nhiều nhưng
Dùng quyền sát phạt làm phương trị
đời

Đâu cũng thấy chiêu bài dân chủ
Nhưng thật ra là chủ của dân

Hành vi bá đạo lộ dần
Giết dân hại nước, cùng bản bá gia

Cảnh bóc lột diễn ra cùng khắp
Tranh quyền hành đục khoét của
công
Lập phe lập đảng cho đông
Mua quan bán tước, miệng rằng vì
dân

Xuất một vốn muốn thu mười lợi
Rồi tha hồ chợ đỏ, chợ đen
Khổ cho cái hạng dân quèn
Suru cao thuế nặng không quyền kêu
ca

Thậm chí đến các nơi tôn kính
Mà họ còn buôn thánh bán thần
Làm mờ đạo đức nghĩa nhân
Các vị giáo chủ cũng đảng bó tay

Sống khổ cực phải bày mưu kế
Biến con người xảo trá loạn luân
Hiền lương chất phác mất dần
Thuần phong mỹ tục kém phần trang
nghiêm

Cảnh máu đổ ruộng vườn xơ xác
Cửa nhà tan xiêu lạc khắp nơi
Bé bồng tránh đạn bom rơi
Sống như du mục của thời cổ xưa

Nền tài chánh lẫn lẫn kiệt quệ
Đến thị trường kinh tế lộn phèo
Vấn đề nông nghiệp thêm nghèo
Thằng dân sống phải ăn mày ngoại
bang

Ngoài xã hội ngày càng rối rắm
Lái không xong thuyền đắm giữa vờn
Chịu nhiều tư tưởng khắp nơi
Gió nhiều chiều hướng toi bờ cỏ cây

Đoàn đại quý chúng bây dừng lại
Bọn ma vương chưa toại nguyện sao
Hăm lăm năm chẵn máu đào

Bao nhiêu tang tóc gieo vào Bắc
Nam

Bây nên nhớ Việt Nam oanh liệt
Sử oai hùng toàn kết chiến công
Phá Thanh, phạt Tống, diệt Mông
Đánh Nam, dẹp Bắc tổ tông lưu
truyền

Chớ ý lại phi thuyền, nguyên tử
Thêm vệ tinh khí giới tân kỳ
Dẫn cho tuyệt xảo cách gì
Không ngoài định lý lưỡng nghi ngũ
hành

Đây cũng nắm đàng rành nguồn cội
Bây cũng đừng có vội kiêu căng
Tưởng đâu không có ai bằng
Rồi đi uy hiếp xâm lăng hoàn cầu

Cơ báo ứng chạy đâu cho khỏi
Cướp nước người mà gọi giúp người
Văn minh thế kỷ hai mươi
Danh ngôn xảo trá chẳng lừa thẳng
dân

Nguyên tử chết, nguyên sinh làm
sống
Bây Địa Tiên đâu sánh Thiên Tiên
Có người ra nắm mối giềng
Bây sư rồi phải phục tùng Tổ Sư

Nước Nam nhỏ xuất từ linh địa
Nước bây to tử địa đừng mong
Dân Nam là giống Tiên Rồng
Đứng ra lèo lái cộng đồng tương lai

Tuy chẳng có lầu đài cơ xưởng
Còn nghèo nàn dân chúng thót thừa
Nghĩa nhân đạo đức có thừa
Tay không chinh lại cơ đồ năm châu

Đến lúc có không cầu cũng có
Có thánh vương, có cả hiền tài
Có Trời, Phật, Tiên, Thánh, Thần

Kho tàng châu báu bạc vàng nhiều
nơi

Đủ các mỏ trên bờ dưới bể
Lắm kỳ quan còn ẩn đó đây
Đến giờ linh hiển phát ra
Đền đài cung điện nguy nga lộ bày

Về vật chất cực kỳ phát triển
Còn tinh thần tiến đến siêu nhiên
Qui nguyên tam giáo khắp miền
Dung hòa đảng phái dựng nền Tân
Dân

Đẹp chủ nghĩa lằng xằng cũ rích
Trừ dị đoan mê tín ngoại lai
Con người sống ít nạn tai
Quân bình hồn xác Liên Đài mau lên

Ai sẽ thắng? Cường quyền? Đạo
Đức?
Đến Long Vân thù sức so tài
Đem siêu khoa học phô bày
Sánh cùng khoa học cuối ngày hạ
ngươn

Thấy bệnh chết mách dùm phương
thuốc
Chớ ta đâu có hát Sơn Đông
Cơn nguy tiết lộ ít dòng
Ngăn ngừa ôn dịch ngoại công nội
tùng

Oai hùng dân Việt sống hiên ngang
Bút sử còn ghi tích rõ ràng
Nhớ gốc Tiên Rồng, công Tổ Phụ
Chung lo lập lại Hậu Hồng Bàng

Tháng Bảy năm Canh Tuất 1970

MÁY ÂM DƯƠNG

Trị có sấm đầu do kinh sách
Tự tâm linh trực giác đồ thiên
Người rằng chừng thấy mới tin
Rán chờ tới việc rồi tìm cái khôn

Tánh cương trực, nghĩ ngay nói thẳng
Chẳng vị tình, chẳng sợ mịch lòng
Mực tàu đầu vị cây cong
Gỗ kia co queo, dùng hờn chỉ giảng

Nếu hiện trạng rõ ràng thời mạt
Đâu biết làm chánh trị chánh em
Không theo đảng phái lem nhem
Ở ngoài giáo hội tự tìm hướng tu

Lời chánh đáng vọng từ thượng giới
Cảnh tỉnh đời sớm liệu bảo thân
Đợi khi thủy kiệt sơn băng
Chuyển xây mặt đất, vật nhơn đâu còn

Thì nhà cửa ruộng vườn tiền bạc
Đến vợ con cha mẹ quyến thân
Làm sao giữ được mà mong
Bốn phương tám hướng thầy chông chính ghê

Cũng lắm kẻ mạo danh này nọ
Nói nhiều điều tương tự sấm cơ
Làm cho bá tánh nghi ngờ
Vì không phân được lời tà, chánh ngôn

Đây lỡ nói, nay xin nói tiếp
Cuối Dậu niên, thọ ký ủy quyền
Để làm quản lý gánh đien
Tìm thêm đào kép, khai trương kịp ngày

Gánh thứ nhứt, thời nay đã cũ
Lập kỳ nhì gom đủ anh tài
Kép đào văn võ đều hay
Diễn tuồng xuất sắc, đại bang đứng đầu

Thời mạt hạ, dưới trên đều loạn
Chỉ tranh quyền với lợi cùng danh
Nhiều Ông Bà xuống thế gian
Lập lên đèn miếu, đèn nhang đêm ngày

Bày múa hát, cốt đồng ngút ngất
Cho bá gia đem nạp của tiền
Quà, hoa, lễ vật linh đình
Diễn trò mê tín, xưng mình thiêng liêng

Bắt đầu ốm để người cúng kiếng
Rút tinh ba bỏ dưỡng hồn mình
Để cho thể xác bơ phờ
Hồn khôn đem nhốt, còn tồn vía ngu

Người xưng Phật, kẻ thì Thánh Mẫu
Dám mạo danh đủ thứ chẳng kiên
Để mà bóc lột cho nhiều
Bày điều bại tục loạn luân khắp cùng

Hết người nọ, lựa dùng kẻ khác
Gây lắm điều tội tệ cho đời
Lại thêm hành hạ xác thân
Điên khùng loạn trí, chờ ngày chết luôn

Gian đạo sĩ, bàng môn như nấm
Luyện phép tà cũng lắm công phu
Bùa mê, thuốc lú tinh vi
Thiên linh, ngải độc, thư phù góm ghê

Biết xoay đầu thành binh vô số
Biết kêu mây hú gió sét mưa
Thay hình đổi dạng không vừa
Biên cây đá cát thú ra dị hình

Chúng có phép lên không xuống đất
Lẩn trốn trong nước lửa gió mây
Hóa hình Tiên Phật giống y
Giả người đủ thứ thật hư khó tường

Tâm tà vậy nên thường hung dữ
Trương đủ cờ lập đảng chia phe
Buộc người theo chúng kết bè
Khéo dùng danh lợi như mồi thiêu thân

Thượng trung hạ bất đầu thay đổi

Từ đất trời, tinh tú, loài người
Cỏ cây cầm thú núi sông
Nắng mưa thời tiết đầu còn như xưa

Quyền tạo hóa, chơn Âm nắm giữ
Đến kỳ ba lập lại ngươn tân
Đà Hòa Thiên Mạng giáng trần
Miền Nam nước Việt trung ương địa
cầu

Tây Phương đến, Thánh Tiên cung
kính
Đội lệnh truyền sứ mạng hành y
Tiên thiên rồi đến hậu thiên
Hiền tài sĩ tử khắp miền lập công

Huyền lực hóa vô biên khó tả
Xưa Nữ Hoa luyện đá vá trời
Đà Hoa vá đất hiện thời
Chinh luôn tam cõi mà đời chưa hay

Bầu Thái Cực hóa sanh vạn hữu
Cũng là nguồn dưỡng dục muôn loài
Âm dương tiêu trường vận hành
Ngũ hành tứ tượng hà đồ lạc thơ

Đất Nam Việt, trung ương mô kỷ
Nơi tập trung xuất phát quyền năng
Kỳ ba năm hết chuẩn thẳng
Bảy hai, ba sáu, tùy tùng tại đây

Chốn linh địa trở sanh nhân kiệt
Để sau này phát triển hậu lai
Thông minh trí thức thời nay
Nhiệm sâu tư tưởng ngoại lai khó xài

Người đạo đức chân tài minh triết
Đủ nghĩa nhân hạnh nét vị tha
Tước quyền danh lợi chẳng màn
Quên mình để giúp vạn dân muôn
loài

Đời mạt pháp sanh nhiều quỷ quái
Tuy hình người trong lại yêu ma
Còn nguyên thú tánh ngụy tà

Đại gian đại ác điều ngoa khôn
lường

Cao địa vị, buôn dân bán nước
Nhỏ quyền hành, mưu chước lưu
manh
Hai bên cầu kết tung hoành
Trên đe dưới búa, dân lành khổ đau

Càng rối loạn chúng càng vợ vét
Bọn con buôn bóc lột tận cùng
Giàu sang một sớm một chiều
Mua quan bán tước, lên ngôi chỗ cao

Phường bắt chánh tranh nhau trị
nước
Thì làm sao nước thịnh dân hùng
Chạy theo cầu khẩn liệt cường
Chờ che củng cố uy quyền bất lương

Ai chống đối cho rằng phản loạn
Bắt tù đầy đánh đập thủ tiêu
Muốn yên thì phải điếc đui
Câm mồm sống nhục mặc ai tung
hoành

Một dân tộc kiêu hùng oanh liệt
Mà lẽ nào chẳng biết phục sinh
Khuyên người ăn nhẩn qua trông
Hết cơn đen tối, đến ngày quang
minh

Muốn dọn đất tât phải làm sạch cỏ
Hễ phá rừng sâu bọ chết tiêu
Đến mùa ruộng rẫy xanh tươi
Thâu nhiều huê lợi người người
hưởng chung

Hãy trở lại gốc nguồn dân tộc
Lo phá điền dọn đất chờ mùa
Đội thầy thập tự giáng trần
Đem nhiều giống quý lưu truyền đời
sau

Không dùng đến binh hùng tướng
mạnh

Cũng chẳng cần khí giới tôi tân
Một mình vận chuyên âm dương
Thắng binh thắng tướng thắng khoa
học đời

Mượn hình thức đá cây đất nước
Vận huyền vi trừ khử trược âm
Một bầu vũ trụ bao hàm
Năm nhà điều khiển khỏi cần đi đâu

Lo lập lại cơ đồ nước Việt
Sửa bàn cờ bốn biển năm châu
Trong tay nắm đủ pháp màu
Địa hình địa vật khắp miền đổi thay

Đuôi Tây Tạng đầu về Nam Việt
Miệng Cửu Long ngậm biển Đại
Thanh
Huyệt linh kết tụ khí huyền
Chờ giờ sấm nổ chuyển mình thị oai

Cuộc địa chấn xảy ra rùng rợn
Từ Nam Quan đến mũi Cà Mau
Núi sông đất sụp âm âm
Nước trào lửa dậy đá bay mịt mù

Vùng Bảy Núi chẳng còn nguyên
ven
Trừ vài nơi các chỗ đều thay
Cù lao rừng biển thị thành
Chỗ trời chỗ sụp âm thanh rợn người

Nhiều ranh giới quốc gia thay đổi
Các liệt cường chịu khổ nhiều hơn
Đề đền tội ác bao thời
Đòn cân công lý đất trời nào sai

Nước Việt mới kinh đô dời chỗ
Về hậu giang bờ biển phía tây
Tàu bè lui tới đông đây
Đền đài cung điện kỳ quan tuyệt vời

Nước thơm ngọt trị lành các bệnh
Tháp chín tầng màu nhiệm vô cùng
Lên trời xuống biển có đường
Cây đờn chim hát gió nồng mùi hoa

Khắp các nước đổ xô nhau đến
Để dò xem huyền diệu tân kỳ
Thấy rằng thế giới không bì
Tinh thần vật chất cực kỳ siêu linh

Đến chùng đó mới xin thọ giáo
Tôn làm thầy học đạo học đời
Sau về truyền bá khắp nơi
Văn minh tuyệt đỉnh của thời thượng
ngươn

Sẵn vàng bạc ngọc ngà châu báu
Thêm các hầm các mỏ lộ thiên
Giúp cho Thập Bát còn tồn
Đủ phương kiến quốc sống ngươn
thanh bình

Có điềm báo trước ngày tận thế
Trên bầu trời đổi sắc xám đen
Mây giăng lơ lửng ưu sầu
Mùi hôi nồng nực xông lên ngất trời

Loài cầm thú chạy hoang sợ hãi
Dưới biển sông cá nổi như bèo
Tự nhiên cây ngã khắp cùng
Không trung lửa dậy nước thì rút khô

Ba tiếng sấm rung rinh tam cõi
Kẻ ngu lồi chuyển nỗ kinh hồn
Tuần hườn ngừng chẳng vận hành
Thâu hồi nhật nguyệt ngũ hành còn
đâu

Tối như mực ngày đêm năm bữa
Không trời trăng nóng lạnh gió tiêu
Muôn loài bất tỉnh đê mê
Lọc lừa số ít để dành ngươn sau

Dưới thủy quái trôi lên chực sẵn
Trên thú rừng biến hóa thần thông
Xông ra giết hại loài người
Cướp hồn cướp xác nhiều nhưng
khấp cùng

Trước ngày đó, nhập trong dân
chúng
Bọn bồng môn tả đạo tung hoành
Xuống lên ợ ngáp diễn tuồng
Dùng bùa dụng ngải phép phù giết
nhau

Các đảng phái cũng ra múa rối
Xung rằng đây mới đủ khôn lanh
Chống nhau để nắm quyền hành
Làm cho xáo trộn các ngành quốc
gia

Còn tôn giáo thiên về sắc tướng
Bị qua phân theo hướng lợi danh
Tín đồ chia rẽ phân ranh
Tranh quyền lãnh đạo rồi cùng hại
nhau

Dân khốn khổ chạy theo vật chất
Chỉ lo tiền chẳng thiết nghĩa nhân
Trên đe dưới búa dập bầm
Sống trên áp bức lầm than cực cùng

Thiên tai đến tháp tùng địa ách
Khắp hoàn cầu hoạn nạn đủ bề
Binh đao khói lửa mịt mù
Thêm nhiều bệnh lạ giết người phút
giây

Thời âm cực là thời đại loạn
Cánh máu đào chết chóc thê lương
Còn đâu nước mắt đau thương
Gia đình tiêu tán ruộng vườn hoang
vu

Cơ dĩ định chỉ còn có một
Luật tuần hườn thay đổi ngươn kỳ
Muôn loài phải chịu phân ly
Đề rồi tiến hóa thêm nhiều hơn xưa

Cơ tận thế có cơ cứu thế
Vì lòng từ các đảng thiêng liêng
Cùng nhau xuống tận hạ miền

Chung lo gánh vác cứu nguy muôn
loài

Vì nhiệm vụ lìa cung ngôi thượng
Đà La Hoa Thiên Mạng hiện thân
Chơn Â ra lệnh ân cần
Phật Trời Tiên Thánh cứu thêm vài
phần

Các giáo chủ hội về đầy đủ
Đề xin cùng Phật Mẫu lãnh công
Trước lo trật tự giáo môn
Sau cùng các đảng lập phương cứu
đời

Tiên thiên đến hậu thiên hiệp sức
Các linh căn có xác dưới trần
Đều ra trình diện Mẫu Nghi
Để ra cứu nước cứu dân hội này

Giờ cứu thế thật là huyền diệu
Mùi hoa thơm Mẫu rưới khắp miền
Tiếng đờn nhạc trở triền miền
Chuông ngân trầm bổng ru hồn vạn
linh

Phật Tiên Thánh đi trên thân chết
Dụng phép màu chơn lọc xác hồn
Lựa người lựa vật được tồn
Mùi hoa cho gửi chuông đờn cho
nghe

Lần lần tỉnh giấc mơ mới biết
Mình hiện đang sống cõi xa xăm
Lạ quê lạ cảnh lạ người
Gia đình quyến thuộc ít còn gặp ai

Loài cầm thú cỏ cây sông núi
Được chuyển qua cõi thượng đều
xinh
Thuần dương trái đất biến hình
Thuần âm trọn đủ linh thiêng vô
cùng

Tạo lập trong ngày hắc ám
Mẫu Đà Hoa hiệu dụng pháp huyền

Di Đà khai sáng ba miền
Bốn mươi tám nguyện đến nay viên
thành

Cơ phán xét tới đây chấm dứt
Đại Phong Thần dự bản kỳ ba
Long Hoa đại hội cộng đồng
Định xong ngôi vị muôn loài ngưng
tân

Địa cầu mới số ghi hai bảy
Chất đất thuần thơm mãi mùi hoa
Chơn Âm thống lãnh ngưng đầu
Thời kỳ định lại ba ngàn sáu trăm

Hiệp Tam Giáo qui còn một đạo
Lưu truyền cơ Bốn, Tám Tổ Sư
Khai nguyên tân pháp nhiệm mầu
Lục căn đã diệt tu mau đắc thành

Xã hội mới văn minh cao độ
Các ngành đều tiến bộ khó lường
Con người sống cảnh thần tiên
Thân hình đẹp để thông minh vô
cùng

Miệng cười mãi tâm thần phơi phới
Nhờ mùi hoa nước miếng ngọt hoài
Đất linh học ít biết nhiều
Giống dân Nam Hớn duyên ra nói
truyền

Hoa nước Việt hoàn cầu được hưởng
Hai miền Trung Thượng cũng nhờ
Là hoa thượng cổ không trồng
Huyền năng vô lượng hóa sanh
muôn loài

Một tiểu quốc thay hình đổi dạng
Thành đại bang chủ tể hoàn cầu
Thật là huyền bí nhiệm mầu
Hậu Hồng Bàng đó, nhị đồ tạo công

Đây báo trước việc vui việc khổ
Nước tới tròn nên lộ vài phần
Mong chờ đợi đạo ân cần

Thân tâm lo chỉnh để còn ngày sau

Chớ ý lại có người cứu thế
Rồi tha hồ tự tạo nghiệp sâu
Cộng trừ dưới điểm được tồn
Hùm tha sấu bắt xác hồn ra tro

Một kiếp sống bao nhiêu đau khổ
Được làm người trên cả các loài
Phải cho xứng đáng là người
Chớ đâu sanh sống chết như các loài

Sao không biết tu thân tích đức
Để được gần Tiên Phật Thánh Thần
Các ngài sẽ hiện xuống trần
Sống bên dân chúng ở đời hậu lai

Phật Tiên Thánh người phạm đắc
đạo
Minh là người đâu phải quỷ ma
Sao không cố tiến kịp đà
Để cho sa đọa dưới hầm lửa sâu

Kỳ ba lọc quan dân tu sĩ
Cùng xét chung tất cả các loài
Màn đêm phủ đến nơi rồi
Hạng nào cũng trễ, không xong trong
ngày

Hiếu lý chết mới tường lý sống
Nên biết rằng chết sống tương quan
Đó là nhân quả luân hồi
Công lành chết nhẹ, tái sanh tiến
hoài

Đời và Đạo tuy cùng tái thế
Chia hai đường phát triển song hành
Xác hồn phải được quân bình
Lo trau vật chất tinh thần muội mê

Các tôn giáo phổ truyền từ ái
Mà được từ được ái mấy người
Tu theo thế kỷ hai mươi
Đâu rồi hoàn đó, đạo đời khó nên

Tu kinh kệ âm thanh sắc tướng

Tạo cho nhiều chùa thất tượng hình
Đạo màu vô tướng vô hình
Tâm là chơn phật, xác thân là chùa

Chạy tìm đạo đông tây khắp chốn
Không biết rằng tại nước non nhà
Phật Trời Tiên Thánh hội về
Lập đời lập đạo pháp màu độ sinh

Ham mau đắc huyền linh lạc nẻo
Lưới ma vương giăng bủa đón mời
Giả chơn phân biệt không rồi
Chín phần lọt rọ, chỉ còn một thôi

Trong vũ trụ con người gồm đủ
Cùng vạn loài một thể mà ra
Tượng hình tuy khác bề ngoài
Đều do tứ đại âm dương tạo thành

Tu phải biết tìm trong thể xác
Chủ nhơn ông lộ lộ bên trong
Linh thiêng xinh đẹp nhiệm màu
Chớ đâu ông Phật xi măng ở chùa

Cứ tụng đọc sách kinh có chữ
Không chịu tìm vô tự chơn kinh
Kinh này không chữ không hình
Tụng thì đắc quả rõ thông đất trời

Học ba mớ bề ngoài chơn diện
Rồi xúm tôn ông nọ ông kia
Đạo màu không chức tước nào
Không cần chơn diện huyền vi vô cùng

Tướng ngoài Phật, tâm trong yêu quái
Đắt chúng sanh về với ma vương
Đạo trong thể hiện tâm vương
Trừ tà giác chúng, ngoài thường không lo

Tu hồn được tự do xuất nhập
Lìa thân nhà về viếng quê xưa
Đó là cư sĩ xuất gia
Chớ đâu trốn mẹ lia cha vô chùa

Người chơn chánh không phân tôn giáo
Giáo chủ đều cùng gốc xuống phàm
Tuy dùng phương tiện khác nhau
Tín đồ chia rẽ đạo tâm một mà

Đâu cần phải chùa to phật lớn
Ở chòi tranh đạo vẫn quang minh
Tại gia cũng chứng quả lành
Không thâm không lấy của tiền thập phương

Học đạo lý học trong thể xác
Khỏi cần tìm lý thuyết mộng mênh
Phật xưa đâu có học kinh
Làm cam đùi điếc đạo tâm mau thành

Khi biết được trong thân đầy đủ
Màn vô minh tan vỡ lần lần
Tâm linh sáng tỏ trong ngàn
Cần khôn vạn vật trong tâm mắt ta

Không cần học đạo tâm vẫn biết
Đủ phép màu diệu dụng vô biên
Công viên quả mãn siêu phàm
Giúp cơ cứu thế cuối ngày hạ ngưng

Đạo không nói, vô hình im lặng
Đức không khoe, cũng chẳng cần khen
Hạnh lành đầy đủ âm thầm
Hóa sanh dưỡng dục muôn loài vạn linh

Đã nhiều vị xuống cơ ra sám
Khuyên dương trần lo sửa thân tâm
Cũng cho biết việc xa gần
Bị người chế nhạo nói khùng nói điên

Đây có nói e người không thích
Nhưng lộ cho biết chuyện hải hùng
Của ngày tận diệt cuối cùng
Đề đời nghĩ lại ai khùng ai điên

Khuyên bá tánh chăm lo ruộng rẫy
Sấm lười chài đồ bẫy đặng nò
Tới mùa thâu lợi đầy kho
Gia đình sung túc quốc gia phú
cường

Đất sắp chết như người hấp hối
Ngũ tạng lia tứ đại đảo điên
Năm châu bốn biển ngựa nghiêng
Muôn loài rối loạn đầu nguyên sắc
màu

Việc sẽ đến trong đời hiện đại
Chớ đâu xa trăm vạn năm sau
Cơ trời như thể mộng mơ
Ngủ đêm một giấc ngày mai đổi đời

Qua năm Tí nhiều lời lảm chuyện
Còn bây giờ ít chuyện ít lời
Nhấn cùng các điểm linh căn
Thuyền gần rời bến ngủ quên trẻ đò

Nghe Phụng gáy Tây Kỳ vang dội
Bạch Hồ gầm rúng động rừng sâu
Là ngày vinh hiển bắt đầu
Việt Nam phục nghiệp, tiên rồng
rạng danh.

Tháng Tám năm Canh Tuất 1970

Việt Nam là đất Phật
Là Thánh Địa khai hội
Long Hoa
Là vùng đất tối linh của hoàn cầu
Đại phúc đức mới là dân Việt Nam
Nếu biết là phúc, không biết là
nghiệp.

NGÀY CUỐI CÙNG

Thương nhân loại đã kè miệng hổ
Động lòng đây tiết lộ ít hàng
Để cho bá tánh biết đàng
Tránh cơn biến chuyển muôn ngàn
khổ đau

Cơ tận diệt có đâu tránh khỏi
Phật, Thánh, Tiên các cõi xuống trần
Lịnh truyền bố trí xa gần
Lập phương cứu thế khắp miền đông
tây.

Cuộc đại tạo Âm-Dương biến
chuyển
Do sơ đồ phát triển canh tân
Cõi trên cõi dưới đổi dần
Vô hình định đoạt, hữu hình hiện y.

Muốn đổi mới cái gì có sẵn
Phải san bằng cho sạch cũ đi
Làm cho đúng lúc kịp thì
Đó là định luật chuyển di tuần hườn

Cuối ngưng hạ máy huyền phát động
Khắp địa cầu đâu đặng còn nguyên
Bao nhiêu những chuyện kinh thiên
Tang điền biến hải đảo điên muôn
loài.

Lắm sanh chúng đang còn mơ mộng
Tin chắc rằng đời sống văn minh
Của nền khoa học hiện tiền
Là đã chiến thắng thiên nhiên của
người.

Đâu có biết cơ trời lại khác
Trao cho người khí giới diệt vong
Để người tự giết cho đông
Để cho Thần Thánh nhọc công ngày
cùng.

Nguyên-tử-lực tân kỳ khoa học
Một phát minh cao cả của người
Là con rắn độc hai đầu

Nắm đuôi cũng khổ, nắm đầu cũng nguy.

Khoa học biết ngoài da, nhánh lá
Đạo học thông nguồn gốc vạn loài
Biết da đốt gốc, phàm nhơn
Biết da thông gốc, siêu nhơn phi phàm.

Trời âm trực cực hung, cực ác
Trận thứ ba, hồn xác khó tồn
Chia ra hai khối tranh hùng
Văn minh vật chất đến ngày cáo chung

Nền trật tự, Hóa công đã sắp
Mà con người muốn lấn sang ranh
Vệ tinh, hỏa tiễn phóng nhanh
Ra ngoài biên giới hành tinh của mình.

Làm rối loạn quân bình vũ trụ
Hành diện rặng chinh phục không gian
Đâu ngời phản ứng dây chuyền
Rồi đây hạ giới chịu nhiều họa lây.

Lẽ tiến hóa ai đâu chẳng muốn
Nhưng phải tùng định luật thiên nhiên
Thông minh trí thức làm liều
Là cơ phản tiến tiêu điều trần gian

Cơ khí hóa muốn bằng Tạo Hóa
Trớ trêu thay châu chấu chống xe
Sức người mà lại muốn khoe
Sánh cùng Thiên Địa, mẹ cha muôn loài.

Muốn như vậy phải lo tu tập
Đạt đủ điều, đủ lực, thần thông
Được cùng Trời Đất hòa đồng
Góp phần tân tạo lập công hội này.

Rồi sẽ thấy huyền năng Tạo Hóa
Triệu ức lần hơn cả sức người

Tạo Trời, lập Đất, muôn loài
Sanh ra vũ trụ, chẳng cần máy chi.

Đào lộn hết không gì ngăn nổi
Tạo lại liền chẳng nhọc công lao
Toàn chân thiện mỹ ly hào
Phật Trời Tiên Thánh xem vào ngân ngơ.

Hay dọa nạt, ác nhơn, thất đức
Ám hại người rồi đến cứu người
Tóm râu quyền lợi cho nhiều
Gây bao khốn khổ chẳng cần xót thương.

Loài ma quỷ cũng tranh xuống thế
Mang xác người, tâm địa chẳng lành
Chúng dùng xảo thuật nguy tà
Hại dân, hại nước làm than cực cùng.

Đủ các hạng, các ngành xã hội
Đều xen vào phá hoại cho hư
Ẩn trong tôn giáo giả hiền
Đề rồi lèo lái theo đường Ma Vương.

Đến giờ chót có đoàn ác quỷ
Ở cõi trung hiện đến trần gian
Tiếp tay ngăn trở cơ huyền
Gây bao thảm cảnh khắp miền hạ thiên.

Cũng đủ phép, đủ tài tả đạo
Biến hóa rành, giả tạo cũng tinh
Múa men đi đứng nửa lừng
Làm người nhẹ dạ tin lầm Phật Tiên.

Tận các đảo xa xăm hẻo lánh
Trong rừng sâu hoang vắng âm u
Các loài ác thú ẩn tu
Hóa người dị tướng vô cùng hung hăng.

Chuyên luyện phép theo hàng tà giáo
Chuyên hại người, chống đối cơ thiên
Xung hùng, xung bá chia miền

Chờ ngày hỗn loạn, khoe tài bất
lượng.

Dưới sông biển, nhiều loài thủy tộc
Trăm ngàn năm, trầm mặc luyện
hình
Rồng, cù, rùa, sấu, ngư, kinh
Nhiều con dị tướng hung sùng
nghinh ngang.

Lúc thủy kiệt, chặn đàng phá tán
Chúng thành tinh, chống báng lại
người
Gặp đâu hại đó chẳng từ
Dường như để trả mối thù triền miên.

Lại xuất hiện những đoàn phi điều
Mạnh dị thường, bay diễn khắp nơi
Đù loài, đù giống tụ về
Tỏ ra đói khát chưa hề được ăn.

Kêu inh ỏi, nghe qua rùng rợn
Tranh kiếm mồi, hung tợn không
lường
Xẹt lên đáp xuống sớt người
Tha đi moi móc toi bời ruột gan.

Đến khoa học tranh nhau chế tạo
Đủ thứ bom sức mạnh kinh hồn
Phá tan một nước nhứt thời
Làm cho mặt đất sụp trời nổ tung.

Nhiều khí giới vi trùng, hóa học
Phá mùa màng, sát hại thảo cầm
Gây nhiều bệnh tật ngấm ngấm
Giết người tức khắc, chẳng cần đạn
bom.

Lắm máy móc kỳ công tinh xảo
Đề thấy nghe muôn nẻo đàng xa
Phát thải, tính toán không lầm
Dịch nhiều thứ tiếng chẳng cần
thông ngôn.

Cách vận chuyển càng thêm mau
chóng

Phản lực cơ, hỏa tiễn, phi thuyền
Liên hành tinh tú viễn phương
Con người muốn nối liền vòng thái
dương.

Lặn xuống biển, bay ngoài khí quyển
Xét dò tìm mưa nắng, bão giông
Văn minh vật chất tốt cùng
Nhưng người không thọ, mà còn yếu
thêm.

Chế nhiều thuốc, bịnh càng tăng tiến
Hiểu biết nhiều, tham luyện càng sâu
Kiêu căng, chia rẽ làm đầu
Giặt dành để sống, dối lừa lẫn nhau.

Những bí mật mà người được biết
Đều nằm trong diệu lý lập thiên
Có từ tạo địa lập thiên
Chớ đâu là của tư riêng ai nào.

Dùng xảo trí mưu cầu quyền lợi
Biến huyền vi Tạo Hóa ban cho
Thành nhiều vũ khí thần sầu
Mong làm bá chủ hoàn cầu hưởng
riêng.

Phi đạo đức, phi nhân, phi nghĩa
Khoa học đầu tồn tại mà mong
Đưa người đến hố diệt vong
Vi đi ngược lại lòng từ Tạo Công.

Nhà khoa học, đồng môn triết giáo
Phụng sự cho tham vọng, uy quyền
Chớ nào giúp được thế trần
Thoát vòng khổ lụy cuối ngày hạ
ngươn.

Không nâng đỡ muôn loài tiến hóa
Kịp trào lưu của cuộc tuần hườn
Còn mưu giết hại thêm nhiều
Khoe rằng đã cướp được quyền Tạo
Đoan.

Làm chóa mắt những người nhẹ dạ
Giảm đức tin đường đạo nhiệm mầu

Dám đầu sánh với trời, trăng
Chỉ khoe tia sáng trong đêm tối mờ.

Một huyền bí nhiệm màu vũ trụ
Lọt vào tay lãnh tụ tham tàn
Trở thành thảm họa lan tràn
Biến Sinh thành Tử, nhưng đồng Khí
Nguyên.

Bao thảm cảnh đón đầu khổ sở
Mà địa cầu sắp phải gánh mang
Ai người tế thể an bang
Đủ tài thao lược đảm đang việc
này ???

Đâu có hết, trên còn hai cõi
Thượng, trung thiên tìm tôi xuống
đây
Giữ dành cho được ngôi này
Trung ương đời đạo của thời thượng
Ngươn

Hoành Sơn Đảo, mối giềng của Đạo
Ngũ Địa là nền tạo lập đời
Ai đang nắm giữ hai nơi
Ngày đêm chinh chiến, thân như tờ
mành ???

Tuồng Đại Tạo nhiệm màu kỳ bí
Máy Âm Dương vi diệu khó lường
Chơn-Âm chịu lắm đau thương
Ngày nay tạo được kỳ công cứu đời.

Lửa thiêng đốt bốn năm đấng đấng
Xác hình gầy, đen nám, ốm tanh
Phàm thân luyện hóa kim thân
Đà-Hoa xuất hiện, mùi thơm khắp
cùng.

Âm Dương đặc, máy huyền nắm
giữ ?
Thay Hóa Công tạo địa lập thiên
Sơ đồ chuyển lập Nhị Đồ
Tự tay vẽ lại bàn cờ Càn Khôn.

Địa cầu nứt dọc ngang ngoài mặt

Khoa học tìm dấu vết rõ ràng
Ruột trong loang lỗ nhiều lần
Ngũ hành phân chất vá lành khỏi tan.

Nằm đây gạo thân hình năm tháng
Lấy ngọc che tai nạn chúng sanh
Tỏ tình mẫu tử thậm thâm
Sợ cơn bão tố đập bầm gân đây.

Chịu roi đánh đón đầu thể xác
Đỡ cho người xâu xé lẫn nhau
Lòng từ quảng đại xiết bao
Làm gương vô úy có nào tiếc thân.

Dùng kim chích máu hồng tuôn đổ
Để chặn dòng huyết lệ thể lương
Đại bi cứu khổ tâm phương
Pháp thuyền tận độ muôn loài kỳ ba.

Ngồi lẳng lẳng nhìn đấng đêm vắng
Chuyển hai lần ánh sáng quang minh
Phá tan hắc ám hạ miên
Để cho trên dưới đồng đều tiến mau.

Xây địa huyết, thay hình mặt đất
Vận dụng cơ nhị ngũ thư hùng
Chuyển dời mặt trận Miên-Lào
Kế sang Châu Á, rồi ra hoàn cầu.

Hồ-Tiên-Thủy đế kinh mở lối
Chấn chỉnh luôn hai mối đạo đời
Dung hòa trên dưới đất trời
Lập nền vững chắc cho nền hậu lai.

Âm-Dương chuyển, xuống lên chọn
lọc
Ngũ hành thâm, khứ trực lưu thanh
Để làm vật liệu thiêng liêng
Xây nhà vũ trụ, dựng ngôi đại đồng.

Lập ba cõi đủ đều không sót
Thượng thiên là Ròng nọc tượng
trung
Trung thiên heo đẽ trùng hưng
Hạ-thiên thì cọp giữ gìn sói lang.

Hồi thuở trước cõi thiên con Thổ
Cõi hạ là Cá Trạch rành rành
Cõi trung không có ai hành
Nay thì tam cõi tánh danh đàng
hoàng.

Máy huyền bí Âm Dương xuất hiện
Kỳ thứ nhì từ thuở Hồng Mông
Thật là tay thợ toàn năng
Đổi thay, tân tạo, trong vòng năm
hôm.

Hồi Sơ thi định phân bảy bữa
Đến kỳ này lại sửa, bớt hai
Xác hình nhiệm trược quá sâu
Dương sanh âm tận, để lâu khó tồn.

Lại có những linh căn mới xuống
Xác còn non chịu đựng ít ngày
Mâm non phải được cứu ngay
Đó là giống tốt lưu truyền đời sau.

Bầu Thái-Cực nhiệm mầu khó tả
Dùng trí phạm không hiểu đặng đâu
Thông minh bác-lâm cách nào
Nghe qua rồi cũng lắc đầu ngẩn ngơ

Chín sáu ức linh căn nguyên thủy
Lọc lừa rồi còn chẵn sáu mươi
Sanh thêm băm sáu bù vô
Đề cho đủ số như hồi xưa kia.

Trăm lê tám hành tinh cõi thượng
Năm một còn, năm bảy phải thay
Các vì chúa tể nữ nam
Không tròn nhiệm vụ, mất ngai của
mình.

Dưới cõi hạ, tượng tinh băm sáu
Chỉ mười hai nguyên vẹn vị ngôi
Mất đi hăm bốn số bồi
Sanh liền thay thế, đổi người chủ gia.

Năm một ức rồng cần sanh hóa
Trên chơn-dương ba ức cần dùng
Chơn-Âm bốn tám tùy tùng

Chia ra các cõi các miền dưới trên.

Các con vật địa cầu vô số
Dưới nước còn hăm bốn ức chừa
Trên bờ ba ức lọc lừa
Con nào cũng đóng ấn rồi nên linh

Núi đủ cỡ, còn, xây ba cõi
Các vì sao lớn nhỏ xa xôi
Phải xem xét lại kịp thời
Đổi đời thay thế chẳng xê ly hào.

Nơi linh địa cũng đồng số phận
Tại Mỹ Tho, Côn Phụng lặng tiêu
Nổi lên Côn Trúc tiếp liền
Bồ-Đề lấp cửa, mở vòm Kiên Giang.

Sông Tiền, Hậu, Liên Hoa thay đổi
Nhận bó bông ngay ở giữa dòng
Khách sau qua lại trên sông
Mùi thơm huyền diệu gọi lòng từ bi.

Vùng Bến Hải, Hạ Long vịnh nọ
Đất lập bằng cây cây nuôi dân
Trà-Sur dưới đất có vàng
Đế-Thiên-Đế-Thích đổi đời, Miền
tiêu.

Trên Bảy-Núi, Kỳ-Vân-Sơn ấy
Lắm kho tàng ẩn tận dưới sâu
Nhiều người, nhiều nước đã tìm
Nào ai chiếm được của dành hậu lai.

Tại Rau-Muống, huyết âm kết tụ
Còn Long Điền, long trụ huyết
dương
Miên, Lào, Thái, Miến sẽ cùng
Miền Nam Trung Quốc thuộc phần
Hớn-Bang.

Vì máy Đạo cực kỳ mầu nhiệm
Động lòng tham các cõi các cung
Hành tinh cũng xuống hiệp cùng
Chánh, tà hai phái hung sùng phá cơ.

Hoa Thiên Mạng kỳ ba ứng hiện

Xuất mùi thơm tạo lại tam thiên
Nguyên sinh dĩ thái diệu huyền
Nên nhiều người muốn độc quyền
hương riêng.

Máy Sanh Hoa vô cùng kỳ bí
Dễ gì tìm manh mối tướng hình
Phật Trời Tiên Thánh đứng nhìn
Ở xa thì được, đến gần hại thân.

Kỳ tân tạo Nhị Đò vĩ đại
Đấng Toàn Năng đủ phép đủ tài
Diệt trừ những kẻ tham tàn
Dầu cho địa vị, ngôi cao cách nào

Phong Thần trước hội đồng lại chọn
Phong Thần này tự động máy biên
Lòng tham, gian xảo đầy bao
Tuổi tên bị máy ghi vào bản thiên

Ngày phán xét không cần bắt bớ
Cờ Chơn Âm Nhựt Nguyệt xây vắn
Tội nhân tự động đến gần
Qui mà lãnh án không cần điều tra.

Không biện hộ, trạng sư không dụng
Chánh Anh là Đấng Tạo Chí Công
Chơn Âm thay mặt hành thông
Có bên Tam Giáo Hội Đồng phụ
thêm.

Không thể lấy kim ngân phá luật
Nhu thế gian nhờ cậy uy quyền
Cảm tình, bè phái, thân nhờn
Làm cho đen trắng, trắng đen lộn
sòng.

Tâm chơn chánh, người đời vẫn
được
Lòng tà gian, Tiên Phật chẳng còn
Không chia phạm thánh, giáo lương
Chỉ phân hiền dữ, hai đường đọa
siêu.

Thiên Điều luật, lập ra kết án
Phân rõ ràng bốn tám tội hình

Phong Thần đại hội đem dùng
Tùy theo cuốn sổ vô hình cá nhân.

Hành tinh xuống giựt dành hoa quý
Cả Mộc, Kim, Thủy, Hỏa, Hắc Tinh
Đều sa máy Đạo thu hồn
Nhốt vào những vật vô tri làm tù.

Linh quang suất, đợi ngày lãnh án.
Tranh làm chi mà hưởng đặng đầu.
Thứ ngôi danh tánh chọn xong
Dành cho người chánh, tham tàn
đừng mong.

Kỳ Mạt hạ công năng đảo lộn
Vật vô tri giúp tạo cơ đồ
Đá, cây, đất, nước, vật dùng
Đặt vào máy nhiệm, giữ nhà Mẹ
Cha.

Chúng chẳng biết tham tranh quyền
lợi
Cũng không ham chia đảng lập ra
Vô tình, vô lự, vô tư
Không gây nghiệp ác như người hữu
tri.

Nhưng cũng có tánh linh mọi vật
Được thần thông như tất cả loài
Bắt, thâu, giam, giữ các hồn
Nhốt người tam cõi khó bề thoát ra.

Không cần khám, trại giam đồ sộ
Mà nhốt thôi vô số linh căn
Cho hay tài phép huyền năng
Chơn Âm diệu dụng khó ngăn, khó
ngừa.

Phải chiến đấu muôn ngàn trận mạc
Càng đánh nhiều phép nhiệm càng
tăng
Trận tiền đâu có xa xăm
Ngay trong thân thể là nhà Càn
Khôn.

Nên xác thể Đà Hoa đau đớn

Chống điện quang vây đánh đêm
ngày
Có nhiều loại độc vô lường
Ruột gan, da thịt, chung tràn siết bao.

Nhiều Giáo Chủ đã về Nam Việt
Có Thích-Ca, có cả Giê-Su
Tây Phương có Phật Di Đà
Nữ-Hoa, Thê-Chí, Chuẩn-Đề, Quan-
Âm.

Nhiên-Đăng-Phật, Đạt-Ma, Hoàng-
Nhẫn
Mười tám ông La-Hán đủ đều
Đó là những vị cận kề
Đại-Tiên Thiết-Quả cũng về lập
công.

Phật Tiên Thánh, nhiều người còn ản
Chưa lộ danh, đánh trận cũng tài
Thấy đều mặc giáp chiến bào
Xuất chinh trừ bạo đến ngày hiểm
nguy.

Có Ngũ-Địa Lô-Thần trợ chiến
Dùng Ngũ-Lôi trừ diệt gian tà
Cùng loài yêu quái quỷ ma
Phá cơ, hiếp chúng, cuối ngày hạ
ngươn.

Trên Cung Thượng lắm điều xâu xé
Chia hai phe tranh chấp quyền hành
Làm cho đèn điện tan tành
Ngôi kia phải mất, uy quyền còn
đâu.

Bên Phật phải ra tay lập lại
Năm Cơ Hành, chủ Khôi Chon-
Dương
Đề cùng Cơ-Pháp Liên-Minh
Âm-Dương hòa hiệp quân bình máy
thiên.

Phật Tiên Thánh hy sinh nhiều đợt
Lập Nhị-Đồ giữ vững cơ-huyền
Tuổi tên lưu khắc bảng vàng

Hậu lai tôn kính, Phong-Thần đại
công.

Thật hân hạnh con Rồng cháu Lạc
Nước Việt Nam phần đất linh thiêng
Là nơi Đại-Hội Quần-Tiên
Dựng nên kiến tạo mỗi giếng tương
lai.

Cuộc chinh chiến vô hình đang diễn
Ngày càng thêm khốc liệt phi thường
Trí phạm, mắt tục khó lường
Rồi đây tiếp đến sa trường hậu-thiên.

Người ta sẽ thấy Phật Tiên đánh giặc
Các Thánh, Thần, Quan-Cự tỵ về
Xác phạm lẫn với linh hồn
Vô-hình trợ giúp hữu hình xông pha.

Là lúc đến hiền tài nước Việt
Xuất hiện ra cứu khổ phò nguy
An dân, lập quốc, dựng Đài
Phải lo đối phó muôn ngàn hiểm
nguy.

Về vật chất, đương đầu khoa học
Còn tinh thần, chống lại thần quyền
Lưỡng đầu thọ địch gian truân
Khổ thân mệt trí xây nền hậu lai.

Khoa học có mắt thần, phản lực
Thì đây dùng Thiên Nhãn, Đẩu Vân
Bản Môn xuống nước, lên trời
Dem tài Độn Thủy, Độn Phong đối
đầu.

Trốn xuống đất, ẩn trong lửa đỏ
Liên rượt theo Độn Thổ, Hỏa dùng
Chúng hô sấm sét đánh bừa
Chường lối cho nổ, không chừa
chúng đâu.

Binh ma quỷ phủ vây tứ phía
Thì liền thấu cho trụ nguyên hình
Đá, cây, đủ thứ chinh ỳnh
Không cho chúng nó ra tài hại dân.

Tiên Phật giả, uy nghi trước mặt
Phải nhận ra là bọn quỷ ma
Chớ đâu khúm num lạy dài
Rồi đi dối gạt được gần Bồng Lai.

Không đung đến phi thuyền, hỏa tiễn
Chỉ bấm tay cũng đến hành tinh
Khắp nơi trên cõi trần hoàn
Đi đâu tùy ý khỏi dùng máy chi.

Chẳng cần phóng vệ tinh thám hiểm
Không máy hình điện tử tinh vi
Muốn xem địa thế xứ nào
Nheo nheo nhắm mắt thấy rành
chẳng sai.

Các tinh tượng xa xăm thượng hạ
Thiên-văn-đài đồ số đang tìm
Hiện ra trước mắt nguyên hình
Đâu cần tốn kém của tiền ức muôn.

Vô hiệu hóa vi trùng, hơi độc
Các tàu ngầm nguyên tử, đạn bom
Máy bay tốc độ siêu thanh
Không cho chúng nó hoành hành tự
do.

Nghe được hết cõi này cõi nọ
Tiếng thú cầm cũng rõ chẳng lầm
Nói ra một thứ tiếng thoi
Loài nào tự hiểu, không sai nghĩa
đâu.

Chẳng cần tới viễn thông vô tuyến
Cùng truyền hình, máy móc tân kỳ
Thần giao cách cảm chuyên đi
Biết nhau, liên lạc, thấy nghe như
gần.

Tài trị bệnh, Hoa Đà Biển Thước
Dùng cỏ, cây, hoa, lá tự nhiên
Nhân quang rọi thấu bệnh căn
Điện lạnh, nước lã, linh phù huyền
vi.

Bên triệt giáo nhiều trò ác độc
Làm phép phù sát hại sanh linh
Nó càng biến hóa đổi hình
Đây thâm tiêu diệt không dung mặt
nào.

Ông bà lớn chuyên môn cướp xác
Bị ngư lôi đánh nát cả hồn
Cứu người hoàn lại trí khôn
Những phường ăn bám để tồn làm
chi.

Loài chim, thú, chuyên đi nhiều hại
Bắt gom vào cho trăm thủ liên
Trừ cho hết bọn a tòng
Giúp người lương thiện thoát vòng
hiểm nguy.

Còn những bọn hung thần sóng, bão
Những tà tinh gây bệnh hại người
Bắt thâm cho hết chẳng từ
Không cho bọn chúng dở trò bắt
lương.

Nhiều công việc phải thay thay đổi
Cho hợp tình, hợp lý nhân tâm
Chỉ dùng đến trí siêu phàm
Chớ không có học của trường thế
gian.

Chẳng cần học mà thông nhiều tiếng
Để sau này tiếp xúc ngoại bang
Rần rần kéo đến Việt Nam
Hoan hô kính cẩn tôn lên làm thầy.

Lục-Nho-Tự lập thành ngôn ngữ
Trong tương lai thông dụng khắp nơi
Đó là quốc tự Hón Bang
Phổ truyền tư tưởng, văn minh
nguồn đầu.

Dụng nhân, đức, dặt dìu hơn loại
Chớ không dùng bạo lực, cường
quyền
Không phân giai cấp, sang hèn

Đỡ nung chùng tộc tiến lên đồng
đều.

Chùng đến việc không đem kinh
sách
Hay mở chuông, trống phách ra dùng
Vái van, quỳ lạy, nguyện cầu
Hát ca có kệ, chọc cười tà ma.

Khoa-Học tiến, quỷ ma cũng tiến
Thế kỷ này lắm chuyện phi thường
Ai mà lấy sức con còng
Đem ra chọi với con cù hóa long.

Phật Tiên Thánh, thần thông quảng
đại
Còn khổ công chống lại bọn tà
Chúng nhiều vô số hàng hà
Chết bao nhiêu cũng xông vào bùa
vây.

Tổ Hoàng Nhẫn xưa kia dạy chúng
Có hai trò đường hướng khác nhau
Huệ-Năng chẳng biết chữ nào
Thông minh Thần-Tú kinh văn lắm
tường.

Nhờ ngộ đạo Huệ-Năng nói Tổ
Về miền Nam dạy pháp vô-vi
Thần-thông phép tắc cao kỳ
Đến nay thời mạt, bí truyền thất
tung.

Còn Thần-Tú cầm hờn nuốt lệ
Lên Bắc miền mở pháp hữu-vi
Âm-thinh sắc tướng kệ kinh
Đề cùng Lục-Tổ tranh giành chúng
môn.

Cuối ngươn hạ, hữu-vi hưng thịnh
Vỏ bề ngoài tô điểm rõ ràng
Sắc màu thân hút bá gia
Tâm trong hư mục làm nhà quỷ ma.

Dẫn tứ chúng, thần quyền lạc nẻo
Hướng đạo mâu qua lối dị đoan

Hữu, vô chẳng biết dung hòa
Ngăn đường bít ngõ đến nhà huyền
vi.

Tu mà gặp Phật Ma dùng lạy
Nguyện cầu không quý báu Sa Tăng
Mới là khỏi uông công trình
Kéo đi đường chánh, lọt sinh không
hay.

Tả sơ lược đầu đuôi tuồng tích
Để bá gia có thích thời coi
Thật là hy hữu trên đời
Ráng dành tiền bạc, mai chiều vào
xem.

Nhưng không nhận tiền ma, tiền quỷ
Tiền bát lương chợ đỏ, chợ đen
Thừa cơ nước đục thả câu
Làm cho bá tánh ưu sầu đắng cay.

Tiền bóc lột, của công đục khoét
Tham những từ gốc rễ dưới trên
Sống trong nhung lụa giàu sang
Còn dân chịu cảnh làm than bần
cùng.

Tiền tráo đấu, lường cân, đều giả
Gạt đầu này, lừa dối chỗ kia
Miễn sao mình được đầy bao
Mặc cho ai đó lao xao buồn rầu.

Tiền chứa chấp buôn son bán phấn
Bày cờ gian bạc lận gạt nhau
Tồi phong bại tục đủ điều
Làm cho nhớ nhục tông môn, giống
nòi.

Tiền bán thánh, buôn thần, gạt chúng
Mượn đạo mà tạo dựng lợi danh
Làm cho tôn giáo mờ dần
Các vì giáo chủ chịu nhiều tiếng tai.

Tiền bán đứng giống nòi, đất nước
Để cho người dày xéo quê hương
Dân tình khốn khổ làm than

Sống trong túi nhục vô phương góc
đầu.

Còn nhiều lắm không sao kể hết
Tiền vô tri, mãnh lực vô biên
Khiến người mất hết thiện lương
Bày mưu lập kế hại nhau giựt dành.

Dùng tiền đó không vô cửa được
Xin để dành xuống cõi Diêm Vương
Vào mưới cửa ngục âm ty
Mà xem quỷ sứ hành hình tội nhơn.

Do quyết định của toàn thể gánh
Chỉ nhận tiền phước, đức, từ bi
Hiếu, trung, tiết, nghĩa, lễ nghi
Tín, nhân, bác ái, trí tri, dũng, thành.

Tiền này ít, dễ xài khó kiếm
Bạc kia nhiều, dễ kiếm khó xài
Mai chiều giá trị nó cao
Cúng tụng Trời Phật Thánh Tiên dễ
dàng.

Nó cũng giúp chủ nhân tránh khỏi
Những nạn tai, gàn bãi hiểm nguy
Qua cơn động chuyển bất kỳ
Không ai cướp giựt, tiền ni vô hình.

Tiền lợi dụng thời nguy loạn lạc
Cậy uy quyền, thế lực nọ kia
Đầu cơ, tích trữ, áp phe
Vàng rừng, bạc biển lung lay kinh
tài.

Tiền bóc lột công nhân, thầy thợ
Lợi dụng nhiều tô tở, tá điền
Để cho mau khá, mau giàu
Còn người sống cực sớm chiều cháo
rau.

Tiền cắt cổ, góp ngày góp tháng
Vây một mà bắt đóng năm ba
Còn khoe ơn nghĩa nọ kia
Trong cơn túng khổ chẳng chia nổi
sầu.

Tiền cướp giựt, đập đầu, bóp cổ
Muốn không làm mà vẫn có ăn
Hung sùng, mưu kế, bất lương
Hại cho kẻ khác người rên khắp
cùng.

Tiền bợ đỡ, vào lòn ra cúi
Nịnh bề trên, móc túi dưới tay
Xảo ngôn, hèn hạ, a dua
Làm cho thể diện con người mất đi.

Tiền ngoại quốc đưa vào đảng phái
Để tiếp tay nối giáo đảo khuynh
Nồi da xáo thịt đệ huynh
Chết dân vô tội, còn mình quyền cao.

Nó theo chủ như hình với bóng
Đưa đến đài danh vọng thanh cao
Chớ đâu như bạc tiền đời
Đim sâu chủ nó xuống ngôi A Tỳ.

Nó giúp đèn Bồng Lai Tiên Cảnh
Được thanh nhàn, gần Đấng Siêu
Nhiên
Hết sầu, hết khổ, hết phiền
Đó là cứu cánh của người trần gian.

Nó không dính, không lem trần cấu
N như hoa sen nơi chốn bùn lầy
Thơm tho mà chẳng hôi mùi
Nước dơ, sinh thú, nào sờn lá bông.

Xin cô bác hãy đừng nghe vội
Người viết bài mắc bệnh thần kinh
Nay điên, mai tỉnh, mốt khùng
Nói mây, nói gió, khó tin được mà.

Đây mắc bệnh Át Mùi niên nọ
Tại Kỳ-Vân, trong hội Hồng-Quang
Qua năm Bính Ngọ tháng Giêng
Được đưa xuống tận Miền Tây phá
rừng.

Càng chạy chữa bệnh càng thêm
nặng

Đến lúc này bất trị thâm niên
May mà gặp Mạng Đà Hoa
Chọn giao điều khiển gánh điền hát
châu.

Đang gấp rút đêm ngày lo lắng
Cho kịp khi trống lệnh Lôi-Âm
Khai trương gánh Đại-Phong-Thần
Hát cho Nam, Bắc, Đông, Tây, giải
sầu.

Khi bá tánh sắm trâu cày ruộng
Để làm mùa xây dựng xóm thôn
Nông gia thấy cọp về đồng
Giữ gìn điền địa của nhà Chơn-Âm.

Ngày mười bốn tháng chạp
Năm Canh Tuất 1970.
    Hong Quang.